

τὸ ψεῦδος, ἡ ψευδὴς καὶ ἐναντία πρὸς τὴν φύσιν ζωὴ, πολὺ φυσική, πολὺ ἀληθὴς εἶναι ἢ διὰ τῶν ὁμοίων μέθοδος εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπαναφορὰ.

Περὶ τῶν κοινωνικῶν ψευδῶν δὲν λέγω τίποτε, φίλτατέ μοι Κύριε Ἀρσένη, διότι ἐπὶ τέλους εἴμεθα ἡναγκασμένοι ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ κοινωνικοῦ βίου νὰ παίζωμεν τοῦτο κ' ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον· δὲν ἐπιτρέπεται εἰλικρίνεια καὶ ἀλήθεια — ἐκτὸς ἐὰν θέλωμεν νὰ παίζωμεν τὸ πρόσωπον τοῦ bouffe!

Ἐπόθουν ὅμως νὰ γράψω περὶ τοῦ ψεύδους τ' ὅποιον ἐπιβόλλομεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ πνίγον τὴν ἡμετέραν ὕλικὴν καὶ ἡθικὴν φύσιν, τὸ ἐκνευρίζον καὶ ἐκφυλίζον. Ἐπόθουν νὰ σαλπίσω τὴν ἐγερτήριον ἐπανάστασιν τῆς φύσεως ἐναντίον μιᾶς τοιαύτης ζωῆς ψευδοῦς καὶ αὐτοκτόνου. Εἶμαι βέβχιος ὅτι ἡ φύσις θὰ νίκα, θὰ ἐθριάμβευε καὶ θ' ἀνεκτῶμεν οὕτω τὸν παράδεισον τῆς ὑγείας καὶ τῆς εὐτυχίας.

Καὶ τότε θὰ ἐπόθουν νὰ ἤμην μέγας ποιητής, ἵνα ὑμνήσω τὴν νίκην, τὸν θρίαμβον τῆς φύσεως καὶ τὸν δευτέρον καὶ τελευταῖον ἴσως κατακρημνισμόν τοῦ Ψεύδους!

(1899)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. ΖΩΓΡΑΦΙΔΗΣ

ΛΟΓΙΑ... ΧΑΜΕΝΑ!...

Χ_{ΤΥΠΑ} ἡ καρδιά μου, ὅλο καὶ χτυπᾷ,
Καὶ ἡ 'μιλιά μου κόβεται ποιὸς ξέρει
Ποῦ ἡ 'δική σου ἡ τόση ἀπονιά,
Ποῦ ἡ 'δική μου ἡ ἀγάπη θὰ μὲ φέρῃ.

✱

Πῶς ἤθελα ν' ἀλλάξουν οἱ καιροί,
Νὰ πάρω ἐγὼ τὴν τόση ἀπονιά σου,
Καὶ σὺ νὰ ἰδῇς, — ἀνέλπιστη στιγμή —
Νὰ λυώνῃ ἀπὸ ἀγάπη ἡ καρδιά σου.

(Ἀθῆναι, 9 Ἀπριλίου 1899)

ΜΑΡΙΚΑ ΠΙΠΙΖΑ

